

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

* عالیہ عبدالکریم *

له ژووره که یا دانیشتبوو، بین حمواسی و بین تاقه‌تی ثارامى لى
هدلگرتبىوو، جىنگەی بە خۆی نەنگرت. ماتەمى پەردەی رەشى
بەسەر دل و دەروونىيا كىشاپوو. ئۇقرەی لى ھەلگىراپوو. ھەر
ئەھات و ئەچسوو بە ژووره رەق و تەقەكەيىا، كە لە دەنگى
سېرىك بەولادە هېيج دەنگىكى تىرى تىا نەئەيىت، ئۇويشى
بەجۈرۈ ئەھاتە گۈنى كە لە دەنگى مۇسىقايى ماتەمبىنی و
خواحافىزى لە لاۋانى جوانەمەرگە و بىن تاوانانى نەكىد لەگەل
لاۋاندىنەوە پاھەلدىانى دايىك و خۇشك و خوشە ويستى
بەجى ماوى و لەگەل ئاوات و ئامانجى نەھاتۇوهدى يان.. ئاي
ئاي چ ھەلۈيستىكى جەرگە بىرۇ بەثارازارە؟!
واى ھەست ئەكىردى ورددە ژوورە كەي دىتىمە يەك! .
بەلىنى ژوورە كەي لى بوبۇبوو گۈزۈكى تەنگى و تارو قۇوڭ و
دىوارە كائىشى لى بوبۇبوونە مەلائىكە كائى گۈزەوشار و خۇيىشى
ووك گۈزەبارىكى تازە مردوو دەھاتە بەرجاچا كە گۈزەلەتكەن و
ھەلکەن و كەس و كار جىيان ھېشىنى و گۈزەوشار بىدرى و
ھەلکەن و كەس و كار جىيان ھېشىنى و گۈزەوشار بىدرى و
بەراسىسى، راست و جىمى، بەدەكاخىم! .

نای نای! خو نه لین مروف تنهها يمك جار ثمرى كەچى
مرۇفقى نەم چەرخە رۇزى سەدان جار ثمرى و زىندۇو نېيىتە وهو
گۈرەوشار ئەدرى و شىرى يەرى دايىكى هەلئەھىنىتە وهو؟ . . . نا
ئەممە يە ياسىي سەددىي بىستەم؟ !.

س ساعات بتو به شهشی نیواره و تا نه هات زیاتر به رجاوی تاریک
نه هات، نه گه، ح هشتا بته تهاد، شه و دانه هاته و.

هات بپرسیا بهره و کتیخانه‌کهی بر وا بهونیازهی لمناو
کته‌کانیا کته‌هملیز نیرنست که توزی ندی بی بکریته و،

د گه يشته ناسته نو خوش و يستي به . ناله و کاته دا که سهيری بالاي به
شانو شکونی سر و کنی ده کرد . له دلی خونی دا دهی ووت : (به بونه هی
سر و کنی خوش و يستانه و غیر اق ده گاته نو په بري سه رب رزی و
پيشکه وتن .) کاك سالار له ناوچه رگه هی شهرو جنه نگيش (نيشانه
نازاري هت) يه که هر بېي بوو . هميشه نو نيشانه يه هاني دهدا بونه و هی
ثارازنر بيت . واي داده نا هميشه سر و زک سر زنج له قاره مانی يه که هی
ده دات ! ... بونه له هملمه ت بردن و ، دهست کردن و هودا هموري
بر و سکه ينك بوبو خوي ! هر گي ز له مردن سلى نه ده کرده دوه .
سه رب هستي نيشانه که هی زور للا گرنگتر بوله ژيانی خوي که
برينداريش کرا هر به بونه هی دلزيري و چاوقا پايم به که ده بورو .

له یه کنی له جهنگه کان دا، کاک سالاری سر باز له گل چمند هاوری
ییکی دا. که نم له پشیانه و بوسو. له پلامار دانیکی کوتوبیردا.
هلمسه تیان بوسه رنه نگه رینکی سه ختی دوزمن برد. سر بازه کانی
دوزمن سر بیان لی شیباو، کوته هاو هاو هاو. لمه اوینکی کم دا نه
ثیرانی به دوزشنانه قه لا جوکر کران. پیش نهودی ناوله کانیان به فریابان
بکهون. کاک (سالار) که گه رایه و بوسه نگه رکه کی خویان، بونی
ده رکهوت له سه نگه رکه کی دوزمن دانیشانه نازایه تی به کمی لئی
که تو وو. بی سلمه نهوده به کسه بر بیاری دا دووباره بگه رینه و بونه و
سه نگدره بونه ووی (نیشانه که) بهینه وه.

هر جنهند هاوله کانی ویستیان پشمیانی بکنه وه چونکه مهترسی ییکی
زور لعو گه ران وو بددا هیسو. به لام سوره بوله سر بر بیاری خوی.
رووی تی کردن و تی: بوم شوروه بیه نهونیشانه یهم لئی ون بیت، که
سر ووکی نازی سرمان. کاکه صدام-پی به خشیوم. که واته من ماقی
هدلگر تی نهونیشانه یهم نی به!

به گور جو گولی و هلمهتی و کل پلنگی به وه گه رایه وه بونه نگهاری دوزمنه
کوزراوه کان و نیشانه کهی هدل گرته وه .. به لام له گه رانه وه دا بو
سنه نگهاره کهی خویان، نه^نندمی نه زانی له دواوه گولله بینک به شانی نه و
دهسته ای دا چزا، که هیشت^نشانه ای نازایه تی به که له قولی متنی دا بورو.
(سهربازه که) گلالو دووو، مرمو و قولانی دا. نه و چه کهی پی بورو
.. پهربی. له گله نه ومش. ^نشانه کهی هفتوند گرتبوو، هدر لئی نه که وت
.. به برینداری په لاماری په پهناکه که دایمه وو، نازایانه هرجونینک بورو به
دم شبر کردن وو، هلستان که وتن و تلاو تل کردن وو وه خوی گیاند وو
سنه نگهاره کیان.

همو هاوري يه کانی هر له دوروهه بهره و پري هاتن و، دهستيان کرد
به تيماز کردنی.
نيشانه نازابه تي يه کشييان له قولي مستى دا دهرهيانو ، گريدانه وه به

نهجا هه موويان له بردېمىدا وەستان و، بۇ دىزى يەكەن كەوتە سەلام
کردن

گله کهت بود دلسوز به بو هم سو مروف. نیتر خوشبیت.
هاوریت (هاوری). (۱۹۸۲).

نریمان به خویندنه وی ثم چند دیره دستنووسی
هاوری برادری مووچر کهینک هات بهلم شیا و بو ماوهینک
بن دنگ بوو. سری بدرز کرده و بو کتیخانه کهی و چاوی
پری به کهی کهی کتیخانه کانی و لمبر خویه وی: هدر کتیخی لام
کتیخانه گنجینه یکه بو مروف و بیره وری به کی هرگیز
لیادن چجوریشه بو خاوونه کهی؛ چونکه مروف که دست به
خویندنه وی هدر کتیخی لام کتیخانه نه کات، جگه لمه که
سروی لی ورده گری، واش نه زانی لگمل نووسمری
کتیخی که دا دانیشت و ده دوی با سه دان سالیش بنی مردی!

بعدم قسه کردن و لام گمل خویا بر ده دام بوو له هملدانه وی
پرده پرده دفته رکه و خویندنه وی بیره وری به کاندا، تا
گه بشته سر لایه رهی بیره وری به کانی نازادی برادری که هدر
له سمره تای منالی یانه و دو هاوری گیانی به گیانی بوون؛
پیکه وه نه چوون بو قوتا بخانه و پیکه وه نه هاتن وه. هر وه ها
کرد ببو ویانه عاده تیش، هدر دوای نیونه ویان له درسه کانیان و
گه رانه ویان بو مال و پاش پشوودان و یارمه تی دانی باوکیان له
هنندی کاروباری جوو تیاریدا، کتیخ کانیان همله گرت و
نه چوونه ناو باخه کانی خویان که لپالی به کدا بوون و، لمناو
کیله کیاندا^(۰) که لمناو باخه که دا بوو نه یان خویند و نه چوونه وی به
دررسه کانیان او، جار جاریش له کیله که نه هاتن ده و بعدم
پیاسه وه نه یان خویندلو هوای پاک و خاوینی نه و چم و دل و
چیایه بیان همله مزی و نه چوونه سر کانی بنار شاخه که، که
چند هنگاویک له باخه که وه دوره بیو. ثم کانی بیش هدر
به کانی شوره سواران ناوی در کر دسرو، تابنی ناوی کی
سازگار و خاوین بوو، له هاوینا سه خشن و له زستانه
سارد نه گرم. به ته و اوی خملکی دیمه حساند بورو و
بنی شه وی هیچ ورزی کم بکات، بملکوو به شی
کشت و کالیشی نه کرد خملکی دیکه به هوی

تم کانی بیه نه وندی تر خوش ویستی گونه کهیان چوو بوو
به دلدا. ده مادم له باوبایران ایانه و بیستجو که نه و کانی به نه
سرده می شوره سواران شیدا هر هبو و وه بو ناوه زلاله
پر ورده بوون و تینو ویه تیان شکاوه. سو ورای نه ویش بو

چونکه نه برازی خویندنه وی کتیب بو مروف به تایه تی لام کانه
خوشنانه دا باشترین هاوردی به که پشتی بی بیستری و تاراده می
بری گرانی سر دل سو وک بکات. نیتر بی سی و دو و
روی کرده کتیخانه کهی و پاش چند جار هات و چوو به به رده میا
نهستی دریز کرد بو کتیخ کانی و ناویشانی کتیخ کانی به که به که
نه خویندنه وی به دوو دلی به وه هملی ته گرت و دای نه نایه و
نه گه رچی باو وریشی هبو و به کتیخ کان و ناو ور و کتیخ کانی.
بیه نه محاره برباری دا هدر کتیخیکی به دسته و هات
هملی بگری و دهست بکات به خویندنه وی.

دیسانه وه ورده ورده دهستی کرده وی به هات و چوو به بردم
کتیخانه کهیا و چاوی بربیو و کتیخ کان نه گه رچی دلی
نه لایه کی تر بوو. له کانه دا چند کتیخ له عاستی دهستی
نزازان و بدریکه و دهستی کوته سر دفتاریک و دهی هینا و
نه ماشای کرد دهنه ری بیره وری به کانی به تی.

هر لام گمل چاوی نه زینا تاسه یک به توقی سریا هات و
له کلمه نگرووسی بیمه وه در چوو، لام گمل زیندو و بیونه وی
دهیان بیره و دریی را بسوور دوو له خوش و ناخوش. بده و
جیگا کهی گه رایه وه و بی دنگ لام سه رخوی را کشا سریه کهی
خته پشتی بیمه وه، دهستی کرد به هملدانه وی پرده پرده
ده فته رکه و، هر بیره وری به که لام لایه کدا نووسابوو
نه یخته ناو قوولایی ده ریا خه بال و روزانی را بسوور دوو و
یادکردن وی نه و کانه تی که لام گمل نه و برا دهانه یا دانیشتوو.
نه نامه ت و شه و شهی قسه کانیان و قسه کانی نه هاتن وه بیره و ناوه
ناوه له ناخه وه هنامه بینکی قوولی همله کنیشا. بعدم
هملدانه وی پرده دفته ری بیره وری به کهی و لام گمل
هملدانه وی هر پرده یک لام دفته رکه لام لایه کهی
ده فته ری تیه ری بیونی میز ووی زیانی و یاده کانی خوشی
هملش دایه وه. بیویه دهیان یادو ثوابات و نامانجی نه هاتونه دهی
که و ته وه یادو بیرینی کون و نوی هاتن و سو. هم تا بعدم
ماسورو خه بالله وه کوته سر خویندنه وی بیره وری هاوری
برادری که نه ممی خواره وی تیا نووسیبوو:

برای نازیزم نه ریمان! خوشی و سرکه و تنتم نه اوانه و نه چند
دیره ت بو نه نوسم: چونکه بروا ناکم نیتر جاریکی تر
بمبینه وه:-

برا خوش ویسته کم! نیشتمانه کهت له برقا و بی و هرگیز له
یادی نه کهیت و نه گوییت وه به مالی دنیا. یارمه تی دهی

نەریمان نەم ھەسۋە بىرەورى يە شاراونى چەند سالەي راپۇردووی ھاتەوە يادوو، واي ئەزانى ئىستېش نەوكاتىيە و مىنالله بچۈكۈلەكى گۈنەدەكىيەنەوە لەگەل ھاۋىنەكائى باسەر چىاي شۇرەسواران سەرئەكەوىي و لەسەر تاشەبەر دەستە سافەكان وينى شۇرەسواران ئەكىشىن و پاشان بۇ دامىنى چياو سەر قەراخ بىنگا بارىكەكەي بەرددەمى چياو كانىيەكە خۇيان خل ئەكەنەوە! ئاي كە رۇزئانىكى خۇش و سادەو بىرىغىز و گۆل و هەرگىز لە يادانەچوو بۇون!!..

تەنانەت ئەوهىشى ھاتەوبىرى كە جارىكىان لەكتى خل بۇونەوە كەيدا كەوت بەسەر كچە جوانكىلەكەي دراوسىيائىدا كە ناوى كالىي بۇو و لە كانى ئەگەرایەوە كۈولەكەيىكى پىر لە ئاوى بەسەر شانەوە بۇو و بىنگا بارىكەكەي دامىن چىاي گىرتىوبەر. بەلى كالىي بچۈرۈك كەوت و كۈولەكەكەيشى شىڭلاو دەستى كەدە بە گىريان. لەراستىدا كالىي ئەگەرچى كەمى ئازارى بىنگەيشتىبوو زۇرتر بۇ كۈولەكەكەي ئەگەرپىلا لەتىرسى ئەوهى دايىكى ئىدىدا. بەلام نەریمان خىرا هەلسايەوە ئەويىيە قولى كالىي و بەثارام ھەلىساندەوە سەرىپى و بىنۇت: كالىي گيان! مەگرى، لىم بىبورە بەخوا بەدەستە تقەس نەكەوت بەسەرتا. خۇنازارت بىنگەيشتۇو؟. كالىش هەر بەدم گىريانو وقى: ناه.. نەریمان خۇ من بۇخۇم ناكىرىم بۇ كۈولەكەكەم ئەگىرىم؛ دايىكم تېرىۋېرم لى ئىدا! ئەمېش وقى: نا.. كالىي گيان! هەر ئىستىتا ئەرۇم لە مالىي خۇمان كۈولەكەيىكى هەر وەك ئەوهى خوتت بۇ ئەھىم.. ئەممى وت و بەخېرىانى رايى كەدە بۇ مالەوەو لەسەر كۈنەلەنەكەيان ئەويىيە كۈولەكەيىك و بەخېرىانى بەرەو لاي كالىي رايى كەدە بىنۇدا. كالىي كە سەپىرى كەد دى هەر لە كۈولەكەكى خۇيانى ئەكەد؛ بۇيە بە زەردەخەنەيىكى لەسەر خۇوە وقى: نەریمان گيان! سوپاسە ئەكەم لەوانەبە دايىكم هەر ھەستى بىنەكەت كە ئەوهەكەي خۇمان ئىيە!

نەریمان ئەگەرچى هيستا مىنال بۇ بەلام ھەستى كەد كەوا كالىي زۇر خۇش ئەويى، بىگەرە بەقەد خۇشەويىتى گۈنەدەكەو كانىيەكەيان خۇشەويىتى ئەو كچەيىش چەقى بۇوە دلى؛ بۇيە ئا لەۋىستاندا لەۋىدا رەرق لەجىنى خۇى راۋەستاۋ چاۋى لە پىنگاکەو بۇوەتەنە كالىي كەيىشە مالىي خۇيان ئەنجا ئەمېش گەرایەوە بۇ مال. دواي ئەوه رۇزەلدە دواي رۇز نەریمان زېباتر خۇشەويىتى كالىي لە دلا جىنگىر دەبسوو، ئەگەرچى

نەخۇشى وەكى بادارى و نەخۇشى پىشىش سوودىانلى وەرگىرنوو.

ئازادو نەریمان بە يارى كەدن دەست و چاۋىيان نەشورى و تىز ئاۋىيان نەخۇارەدەوە دوايى بەرەو مال ئەگەرائى و تىز ئازادو نەریمان بەم جۆرە تا وەرگىرنى باوەرنسامى زانستگائى كۈلىجى زانىارى پىكەوە بۇون و پەلەكتى خۇينىتىان يەك لە دوايى يەك دەبىرى. بەلام ئازاد هەر بىرى بەلائى كانىي بىنار شاخەكەيانوو بۇو و زۇر خۇشەويىت بۇو لاي. دەليا بۇو ئەگەر ئەم كانىي بۇو سەدان كانىي تىز كە لە ولاتە خۇشەويىتە كەما ھەن دەستى زانىارى يىان بىگانى سوودىكى زۇر ئەبەخشن بە ولاتەكەي لەبارە ئاۋەدانى و تەندروستى و بىنگەياندنى مەرفقى لەش ساغ و بەتوانا. بۇيە خولىي تەواوكردىنى خۇينىتىنى لە دەرەوەي و لات كەوتە سەر، بەتە مابىسو بەلگۈولە يەكىن لە زانستگا جىهانى يەكەندا وەربىگىرى و لە زانستى ئاۋو ھەواو كانىاودا بىتە بىرۇفيسىرۇرۇ بىنگەرېتەوە بۇ نىشتەمان تا بىتۋانى ئەوهى لە مېشىكىدايدۇ بىرى لى دەكتەنەوە بېھېنەتىدى. هەر بەم بۇنەوە بۇو كە لە بىرەورى يەكەيدا نۇوسيبۇرى بۇ نەریمان: نەریمانى بىرۇم! وا بۇم بىنگەرەتەوە ئەرۇم بۇ دەرەوەي و لات. ئىتەر چۈن ئەرۇم ئەوه پۇيىت بە درېزەپىدان ناکات، تەنھا ئەوهەنەدە ھەمە بە نىازىيەكى پېرۇز ئەرۇم. بۇيە بەكۈرتى ئەم چەند دېرەت بۇ ئەنۇسوم و نكەتلى ئەكەم كانىيەكەو ئاۋەكەي و چىاي شۇرە سواران و گۈنە ئازارەكەمانت لە بىر نەچى؛ ئىمە پەرەورەدى ئاۋى ئەو كانىيەين، ھەواي ئەو چىاولۇتكە و بىنارەسمان ھەلەمۈزىو، لەۋى گەورە بۇون. ئىتەر سەركەوتىم ئاواتە.

ھۇپىت: [ئازاد شۇرەسوارى]. ۱۹۸۰

نەریمان بە خۇينىتەوە بىرەورى يەكى ئازادى بىرادەرى گەرایەوە بۇ تەمىزەنلىقىلىي و چۈنۈيەتىي راپۇردا ئەگەل ئازادداو چۈونە قوتاپقەنەيەن و تەنانەت ئامۇزىگارى يەكەن ماسۇستا كانىييان و چۈنېتى و ئەنمەوە دەرسە كانىيان كە چۈن بە دلىسۈزىيەن ئەخۇينىتىن؟ تەنانەت ئەگەر بىانزىانىيە قوتاپى يەك لەبەر نەبۇونى ناتوانى لە خۇينىتىدا بەرددەوام بىنەوان يارمەتىيەن ئەدا بۇ ئەوهى خۇينىتەكى لەكىس نەچى... .

ئەي جوانى دېمىمنى گۈنەدە خنجبىلانەكەو كانىي و ئاۋە سازگارەكەي كە چىاي شۇرەسواران لە ئامىزى گىرتۇو و خىستبۇويە ئاخى خۇيەوە؛ بۇيە هەرگىز ئاۋەكەي كەمى ئەتكەدو هەمېشە ئەبرېقايەوە كەيف خۇش بۇو!

نه توانیم که چی به فرنگی تر هیشی نه هیتا به جوزی مهترسی رهق بونه و هرس هینانی به فر سرو دلی دانیشتوانی گونده که دهیان گوندی تری گرت؛ لبهره و خلکی گونده که بریاریان دا گوندنه کیان به جنی بیلن و لوه مهترسی به رزگار بین.

نه بانوت؛ تمهنی به فر کورتمو به داهاتنی هاوین نه توینه وو نیمیش نه گرینه وو بونجگه خومان، بدم جوزه دانیشتوانی همندی لوه گوندانه که له مهترسیدا بون گوندنه کیان به جنی هیشت، یه کن لوه گوندانه بش گوندی دامن چیای شوره سواران بوبو...

کوتایی زستان بوبو شمویکی تاریک و نووتک و نه موسته چاو بوبو پیره به فر رق و قیتی خوی پشت و همرسی هینا به سر گوندی شوره سواراندا، سوره چناره کونه ره گ داکوتاوه که دار به روه کانی قدپاله که نه بی نه ناقاره داشت به دهره وه ناما، به فر همموی دا پوشی، که مروف سیری نه ناوی هه کرد له دهشیکی ساف و چول نه چوو، نه گر مروف ناوی گوندنه که لوه پیش نه بستایه و نه دیایه نه بوت؛ نه شوینه هرگیزاو هرگیز گوند نه بوبه!

رُوز هات و رُوز چوو زستان و سرماو سوله و به فر و کریمه باری کرد، تم و بوران له سر لهو تکه کان ره وینه و، به هار هات و هاوین به دایاواو شوینه واری به فر ناما؛ نه و به فره مال ویران کدره خوی لبهر تینی خوری تیشک زیرینا نه گرت، جاریکی تر دنیای نهوناوه پیکمنی و کانی یه که بش به خوی و ناوه برقه داره که بده له جaran جواتر بوبو، دلی دلدارانی بون لای خوی رانه کشاو موژده ناوه دان بونه وه گوندنه که به گونی خلکدا نه چاند.

نه بدم جوزه خوندنه وه بیره وه ری نه که نازاد نه ریمانی بردده بونه و یادگاره نه مرانه که له دلیا جنی گیر بون و نه داستانه نه مره خسته وه یاد، نیتر به ته اوی ماندو بوبو و خوی لی کموت!

* * *

- نه واو -

* کیل: له ناچمی هموراماندا به خانوانه ده تری که بوناتی به هرم له نواخه کاندا دروست ده کرین.

هدودوکیان مندال بون و وختی نه و هست و ظاره زوویانه نه هاتبوو، نه ونده نه بی که نه ریمان یه ک دوو سالی له کانی گهوره تر بوبو. نیتر کس هستی نه کرد که وا نه ریمان کانی خوش نه ولی له وه زیاتر که دوو مندالن و هوگری به کترن؛ کانی بچوایه بون کانی نه ویش به دایا چسو و به زور کووله که کی لئی نه سندو بونی همله گرت! یان بچوایه بون او مندالان بون باری کردن نه ویش به دایا چسو و سهیری نه کرد! یا نه گهر له گهل هاوه له کانی لیان بیواهه شه خیرا نه ریمان خوی نه کرد بمناواو له سر کانی نه کرده و کالیش به ره به ره هستی به دلسوزی نه ریمان نه کدو خوشمه ویستی له دلیا زیاد نه بوبو. نیتر سال هات و سال رویی و ورده ورده هردوکیان گهوره بون و خوشمه ویستیش له دلی هردوکیان گهوره تر نه بوبو. نه ریمان پله سره تایی بری و چوو بون شار پله ناوهندی و ناماده بی ته واو کرد، به لام کانی هر ووه ک دهسته خوشکه کانی نه نها پله سره تایی ته واو کرد، له بمه نه بونی قوتا بخانی ناوهندی له گوندنه کیاندا نه بتوانی له خوندنا بمندوانم بی. نیتر به دوور که وته وه نه ریمان له گوندنه که بمندوانم نه بونی کانی له خوندنا هیواو نادانجی ساده و پیروزی کانی و نه ریمان هاته کز بسون و کوزایه وه؛ چونکه نه ریمان کوره جو تیار بکی بی دسته لات بوبو، هیتا بش له سره تایی زیانا بوبو و چند پله یکی مابوو بگاته نانی خوی... بی گومان کچیکی جوانی وه ک کانی له لادی به کدا دهیان کوره دهله مهندو پاره دار ظاوایان بونه خواست. دیاره باوکی کانی هرگیز نده هات به خه بیالیا و قاییل نده بسون تا چهند سال کچ به دیاری نه ریمانه دابنی، به تایه تی باوکی کانی هستی بده نه کرده بوبو که نه ریمان کانی خوش ده وی؛ بونه کانی دا به کوره حممه نه ولا سوور که خاوهن مهرو مالتیکی زور بوبو و له دیمه که بشدا ناودار بوبو. بدم جوزه هیواو بونه ک بونی کانی و نه ریمان به نیچگاری پیچرا یه وه، به لام خوشمه ویستی له دلی هردوکیاندا هم زیندوو بوبو به قه خوشمه ویستی چیای شوره سواران و کانی و گوندنه کیان!

سالیک له سالانه سرماو سوله یکی کی نیچگار دروازه بوبو، هر له سره تای سرماوه به فر له سر به فر نه باری، به فرن